

Milí přátelé,

miluju film Diktátor s Charlie Chaplinem. Vždy, když ho vidím, hluboce mě zasáhne. Obyčejný člověk se svým životem, s jeho radostmi a bolestmi, vržený do mašinérie událostí kolem něj. Slyším tam tóny, které vnímám velice citlivě – tóny, které vykreslují nebezpečí, že se necháme vtáhnout do nenávisti. Že všechno to dobré, co bezesporu jsme schopni udělat, že všichni ti, kteří by chtěli žít slušný život, jsou najednou vtahováni do denního koloběhu nenávisti. Nenávisti a soběstřednosti, které byly povýšeny na způsob komunikace. Stává se to pozadím i pro náš život a léká nás, jak se agrese stává běžnou možností řešení problémů. Žijeme tak v kulisách válek a to rozhodně ne pouze slovních. A Charlie Chaplin to komentuje pomocí dobových reálií s postavou Adolfa Hitlera, jeho mašinérie a zároveň obyčejných lidí v židovském ghettu.

Co s tím? Přiznávám, že mě nadchl humanistický projev plný lidskosti, kterým Charlie Chaplin končí svůj film. I já bych moc rád upozornil lidi, že je přece lepší žít bez nenávisti. Že to dobré pro náš život nemusí vyrůstat ze smutku těch druhých. Že skutečný život vyrůstá tam, kde právě těm, kteří jsou ohrožení, kteří jsou smutní, dokážeme pomáhat. Moc rád bych to uměl říct jako Karel Čapek nebo právě Charlie Chaplin. Uměli to skvěle - a přece byl jejich hlas slabý. Přece Chaplina v době natočení jeho filmu (ještě před 2. světovou válkou) obviňovali, že své varování přehání.

Jsme na začátku Velikonoc. A promýšlíme a budeme promýšlet svědectví o Ježiši z Nazareta, který nechtěl nic jiného, než přivést člověka k sobě samému.

Naučit ho žít v otevřenosti pro druhé, ve schopnosti oběti – v síle vztahu k Bohu, který nás všechny miluje. Byl ukřižován. Člověkem. Lidmi. Nenávist znovu zvítězila. A přece jsou Velikonoce zvěstí o naději. Že Pán Bůh je v Ježíši na kříži přítomen všem obětem lidské nenávisti. A přece jsou Velikonoce zvěstí o vzkříšení. O Boží budoucnosti pro všechno to, co přinesl Ježíš z Nazareta. Byl vzkříšen. Smrt, nenávist, sobectví byly poraženy.

Co s tím v tomto světě? Co s tím má dělat církev? Církev, my, kteří jsme až příliš slabí a příliš chybuji. Kterí jsme sami pohlcováni hádkami a nenávistí. Nové a nové situace, ve kterých se otevírá propast mezi dvěma skupinami lidí. Lidská církev. A přece jsem přesvědčen, že v tomto světě máme smysl. Právě v této době, právě v naší společnosti, ve které je nenávist povýšena na normu. Máme tu úkol. Povzbuzovat lidi kolem nás, že nenávidět se nemusí. Že to jde jinak. A že nám v tom Pán Bůh pomůže. Vždyť vzkřísil Ježíše z Nazareta.

Jiří Ort

Sbírka na Camino

„Milí přátelé,

jak zima na Ukrajině stále více přitvrzuje, chceme se na chvíli zastavit a poděkovat Vám. Vaše podpora v uplynulých měsících znamenala teplo v nevytápěných domovech, jídlo na prázdných stolech a pocit bezpečí tam, kde je každý den zoufale křehký.

Ukrajina nyní zažívá jednu z nejtvrdších zim za poslední roky. Teploty pravidelně klesají hluboko pod mínus 20 °Celsia. Zároveň ruské síly pokračují v každodenních útocích na rozvodny elektřiny a plynu – cíleně tak civilisty odřezávají od tepla a elektřiny v nejchladnějších měsících roku. Tisíce domácností zůstávají na dlouhé týdny bez vytápění a světla. Riziko podchlazení je velmi reálné.

Díky tomu, že stojíte při nás – a při Ukrajině – jsme schopni reagovat. Vaše dary mají hmatatelný dopad. Přinášejí teplo, bezpečí a důstojnost v době extrémního strádání.“

Z poslední zprávy:

„Distribuce potravin blízko frontové linie

V okolí Charkova a Sumy naši partneři distribuují potraviny lidem, kteří žijí nebezpečně blízko fronty.

Spolupracujeme s UNICEF a Světovým potravinovým programem. Ti dokážou zajistit potraviny, ale nemohou je dopravit do nejrizikovějších oblastí. Právě tento poslední, nebezpečný úsek – převoz ze skladů potřebným seniorům blízko frontové linie – zajišťují naši místní kolegové.“

Jan Dus

Staršovstvo našeho sboru jednohlasně odhlasovalo zatím časově neomezenou sbírku na pomoc lidem na Ukrajině, kterou zajišťuje právě nezisková organizace Camino Humanitar, kterou založil bývalý farář v Poličce bratr Jan Dus. Peníze můžete vložit buď do připravené pokladničky v kostele nebo poslat přes účet:

311287811/0300

Program bohoslužeb - Velikonoce 2026

03.04.2026	Velký pátek	Krouna – modlitebna	09.00	bohoslužby s VP
		Svratouch	17.00	bohoslužby s VP
05.04.2026	Neděle vzkříšení	Krouna – kostel	09.00	bohoslužby s VP

káže Jiří Ort

V letošním roce budeme opět přispívat ve velikonoční sbírce na Hlavní stavební projekt (dříve Hlavní dar lásky). Ústřední shromáždění Jeronýmovy jednoty - stavební fond schválilo jako Hlavní stavební projekt pro rok 2026 projekt farního sboru v Nymburce s názvem „Pod jednu střechu - rekonstrukce bytu faráře“.

Sboru v Nymburce dlouhodobě chybí celoročně využitelné a od života farářské rodiny oddělené prostory. Sbor se schází v kostele, na zahradě nebo na faře ve stísněných a obtížně vytopitelných prostorách. V současnosti využívá i zázemí farářské rodiny, což není vyhovující.

Proto připravil sbor v Nymburce projekt, který v budově fary rozšíří zázemí pro činnost sboru a zároveň jej oddělí od farářského bytu. Nymburští evangelíci chtějí upravit společenské prostory s vlastní kuchyňkou, toaletami a bezbariérovým přístupem, které budou celoročně využitelné pro konání sborových akcí a setkávání různých skupin od nejmenších dětí, přes mládež až po seniory.

Tyto prostory bude možné nabídnout také komunitním či vzdělávacím aktivitám jiných subjektů. Projekt pamatuje i na dosažení energetických úspor prostřednictvím izolací, instalací podhledů a dalších opatření. Přibude také bezbariérový přístup s rampou.

Salár

Rád bych vás požádal, abyste věnovali pozornost informaci k platbě saláru. Zvlášť vy, kdo platíte salár převodem na sborový účet (107-5716330227 / 0100). Aby sestra pokladní rozpoznala účel vaší platby, je třeba, abyste do kolonky „Zpráva pro příjemce“ napsali „salár“. Jedná-li se o jinou platbu, tak samozřejmě příslušný účel platby. Za sestru pokladní děkuji.

Jiří Ort

Hesla Jednoty bratrské

Již nějakou dobu je možné každý den dostávat krátké zamyšlení nad Hesly Jednoty bratrské. Hesla Jednoty bratrské jsou sbírkou biblických veršů, vydávanou bez přestávky bezmála 290 let. Tím jsou pravděpodobně nejdéle vydávanou ročenkou v celosvětovém měřítku.

Hesla vznikla v roce 1728 v době ochranovského probuzení v Jednotě bratrské, aby byla každodenním povzbuzením. Tiskem vyšla poprvé pro rok 1731, od té doby vycházejí každoročně. Dnes je originál s názvem „Die Losungen der Herrnhuter Brüdergemeine“ vydáván v německém Ochránově (Herrnhut) a z němčiny překládán do více než padesáti jazyků.

Ještě když jsem byl farářem ve sboru v Uhříněvsi, začali jsme psát na každý den zamyšlení s bratrem Pavolem Bargárem. V současné době se k nám přidal i bratr Martin Hrubeš ze sboru v Horních Počernicích a bratr Jiří Nečas z Jarova. Kdo byste chtěl tato zamyšlení také dostávat, pošlete mi svoji mailovou adresu na jiri.ort@evangnet.cz.

Tou cestou nepůjdu

Josef Batelka

... jen ozvěna Tvého slova

Tou cestou nepůjdu, je opět zkrvavená.
Leží tam člověk,- ale ať!
Má tisíc úst, a všemi křičí, sténá...
Tou cestou nepůjdu,- a Ty se vrať!

Vždyť neviděl bych slzami.
Ruce by hrůzou sklesly,
a tělo těžké ranami
by neunesly.-

Ne, nepůjdu! A nenuť mě tam jít.
Snad bych tam umřel, Pane.
Ten raněný?- Ach, dej mu klid,
živ stejně nezůstane...

„Ne, nechod' tam!
Já sám tam musím jít.
Jen vstaň!- Já v tobě sám
ho půjdu ošetřit.“-

Milé sestry a milí bratři,

přejeme vám všem požehnané prožití Velikonoc. Především ať je posílena vaše víra - důvěra, že Pán Bůh je v Ježíšově kříži skutečně s námi v každé bolesti a přiznává se ke všemu, co Ježíš přinesl, v jeho vzkříšení. Tuto naději smíme přijmout pro sebe a svědčit o ní všem, kdo ji kolem nás potřebují zažít.

Za staršovstvo Farního sboru ČCE v Krouně, Svratouchu a Skutči

Jiří Ort.